

врачката мѣдрувала юще, че ако не била старата самодива да го измоли, тамъ щѣлъ да умре. А то е че нѣкои си или излѣзжтъ отъ къщи по една ризица, или испотени лѣгатъ подъ нѣкое дърво на сѣнката, дѣто заставатъ и разболѣватъ са, или имъ са зема кракъ и рѣка; послѣ ходятъ по врачки и глѣдачи, които ги лѣжжтъ и тѣ вѣрватъ. Тукъ са стои да прикажж и азъ една такава случка на която съмъ, билъ очевидецъ.

На младитѣ си години, когато сѣдяхъ въ мѣнастиря, веднѣжъ са случи да отивамъ у селото си, и като заменувахъ по край едно село съглѣдвамъ на едно мѣсто въ угаритѣ лѣжи единъ човѣкъ подъ дървото върху мократа земя, само по една ризица, заспалъ и немърда, а вловетѣ са припекувахъ на слънце, впрѣгнати у хумотя. Азъ си помислихъ, да ли тоя човѣкъ неще настина; но пакъ си рекохъ: тѣ сж селачени и тѣй сж научени, та имъ пеставя нищо, и заминахъ си.

Слѣдъ три дни като са върнахъ пакъ въ мѣнастиря, намѣрихъ онзи човѣкъ, когото довели за да му четжтъ. Азъ попитахъ жена му, отъ какво е боленъ и защо са го довели, а тя ми отговори: »завчера като бѣше отишълъ да оре на нива, и тамъ си полегналъ малко подъ крушата, дѣто го сбѣхтали *сладки и медени*. Кога си доде вечерьта, че то му са хванали дѣсний кракъ и дѣсната рѣка! По-скоро азъ тичамъ при глѣдачката, която позна, че той лѣгналъ върху *суфрата на самодивитѣ* (и зе да са кръсти горката жена); тя каза, че той гѣтналъ паницата съ ястието имъ. За това щѣли да го уморатъ, но една *самодива* рекла: »да го неуморяваме, но да муземемъ полвината; защото неговий кракъ и рѣката му имъ сторили това зло.« Глѣдачката, казала жената, ми даде една трѣва, за да го покѣдж, че ако не били много сърдити самодивитѣ, щѣли да повърнатъ здравieto му. Три дни нарѣдъ азъ го кѣдихъ и гушихъ, но нищо не помогна. Тогавя ми казахъ хората да го доведж у мѣна-